



من به گویرهی گومان بردنی بهنده که مم به من، من له گهل بهنده که مم کاتیک زیکر ویادی من دهکات

له ئه بی هوره پیره وه -رهزای خوی لئیتت- ده گئیرتته وه: که پیغمبه ری خودا -صلی الله علیه وسلم- فهرمووی: خوی گه وری بهرز وشکو دار ده فهرمویت: «من به گویرهی گومان بردنی بهنده که مم به من، من له گهل بهنده که مم کاتیک زیکر ویادی من دهکات، ئه گهر له نه فسی خویدا یادی من بکات؛ منیش له نه فسی خویدا یادی ئه وه ده که مم، ئه گهر له کوور وکوووننه وه یه کدا یادی من بکات؛ ئه واه من له کوور وکوووننه وه یه کی خیرتر له ئه وان یادی ده که مم، ئه گهر بستیک له من نزیک بیته وه ئه واه من بالیک له ئه و نزیک ده بمه وه، ئه گهر بالیک له من نزیک بیته وه ئه واه من چوار بال (باعیک) له ئه و نزیک ده بمه وه، ئه گهر به ریگردنه وه بیت بو لام ئه واه من به «خیرایه وه دیم بو لای».

[سه حیح - راست] [(البخاری و مسلم) هاوران له سه ری]

پیغمبه ر -صلی الله علیه وسلم- پیمان راده که یه نیت که خوی گه وریه -تبارک وتعالی- ده فهرمویت: من به پیی گومانی بهنده که مم به من، ومامه له له گهل بهنده که مم ده که مم به پیی گومانی به من؛ کاتیک هیوای به من هه یه وه ئومیده به وه ی لپی خووش بم، وئه وه ی به سه ردا ده هئیم که پیشینی دهکات سه باره ت به من له خیر یان شتی تر؛ ومن له گهل ئه واه به ره حمه ت ورئیموینی وه یدایه ت وچاودیری وپارمه تیدان ئه گهر ئه واه یادی من بکات. ئه گهر له نه فسی خویدا به ته نها یادی من بکات به ووتنی (سبحان الله ولا اله الا الله وزیکره کانی تر)؛ ئه واه منیش له نه فسی خویدا یادی ده که ممه وه. ئه گهر له نیو کوومه لیکدا یادی من بکات؛ من له نیو کوومه لیکدی زورتر وچاکتر وپاکتر له ئه وان یادی ده که مم. ئه وه ی له الله نزیک بیته وه هئنده ی بستیک؛ خودا زیاد یادی دهکات وهئنده ی بالیک لپی نزیک ده بیته وه. ئه گهر هئنده ی بالیک له الله نزیک بیته وه؛ ئه واه خودا هئنده ی چوار بال لپی نزیک ده بیته وه. وئه گهر بچیت بو لای الله به رویشتن؛ ئه واه خودا دیت بو لای به خیرایه وه. ئه گهر بهنده نزیک بیته وه له پهروه ردگاری به گوپرایه لیکردنی ونزیک بوونه وه لپی، ئه واه پهروه ردگار -سبحانه وتعالی- زیاتر لپی نزیک ده بیته وه چونکه پاداشت له جووری کرده وه یه. هه رچهنده به ندایه تی ئیماندار بو پهروه ردگاری کاملتر بیت ئه واه پهروه ردگاری زیاتر لپی نزیک ده بیته وه -سبحانه وتعالی-، به خشین الله پاداشتی زیاتره له کرده وه ی بهنده وکوششکردنی، بوئه پاداشتی الله زور گه وریتره و زیاتره له کرده وه ی بهنده له چۆنیه تی وچه ندیتیدا. ئیماندار گومانی باشی به الله هه یه، وکرده وه دهکات، وخیرایه بو ئه نجامدانی کرده وه ی زیاتر؛ هه تاوه کو ده گاته لای الله

<https://sunnah.global/hadeeth/ku/show/3636>

